

Side, dels at det vilde være for stort et Arbejde, for stort et Ansvar for ham at holde Øje med alle Landets Kyster, og dels at han i saa Fald maatte have et Personale til sin Raadighed, som vilde medføre store Bekostninger for Statskassen. Det var væsentligt de Betragtninger, som ledte os bort fra den Tanke. Om Ministeren i Aar skulde have skiftet Standpunkt, ved jeg ikke, det ville vi faa at høre. Jeg skal med Hensyn til dette nævne, at ogsaa det Medlem, som i Fjor var Repræsentant for det ærede Medlems Parti i Udvalget, det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (R. Claussen), med et bestemt Eksempel for Øje, som maaske var det samme, som det ærede Medlem sigtede til, rejste det samme Spørgsmaal, men at han alligevel gik sammen med os andre i den Indstilling, som blev vedtagen her i Tinget. Altsaa, det ærede Medlem vil forstaa, at vi have overvejet denne Sag, og saa længe der ikke fremkommer ny Udveje, ny Synspunkter med Hensyn til det Spørgsmaals Løsning, tror jeg ganske vist, det vil være vanskeligt at komme ind paa det. Men naturligvis, det skal kun glæde mig, om det ærede Medlem kunde løse vor bundne Tanke og tilvejebringe noget, som vi kunde være tilfredse med. Jeg afventer i saa Henseende, hvad der maatte fremkomme fra det ærede Medlem.

Med Hensyn til den, om jeg saa maa sige, „grausame Salbe“, vi hørte fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) skal jeg sige, at det er jo ikke noget nyt; det er det samme, som vi hørte i Fjor. Naar det ærede Medlem sagde, at han derfor ligesom i Fjor ved 3dje Behandling maatte fraraade at stemme for Forslaget, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem ikke i Fjor stemte mod Forslaget, skønt han ganske vist sagde, han vilde gøre det; jeg ved ikke hvad Grunden var dertil. Lovforslaget blev nemlig enstemmig vedtaget med 71 Stemmer her i Tinget ved 3dje Behandling. Imidlertid kan det jo være, at det ærede Medlem i Aar vil stemme imod det, det faa vi saa finde os i, det kommer mig for saa vidt ikke overraskende. Jeg har ogsaa hørt den Udtalelse før, som det ærede Medlem nu gentog med saa stor Styrke, at

dette Lovforslag sejler under falsk Flag, det var ikke Kystfredning men Kystdelæggelse eller noget lignende, som Lovforslaget tilsigtede. Det bestrider jeg paa det bestemtteste Rigtigheden af, og det mærkelige er jo, at det, som d'Hrr., der gøre den Betragtning gældende, og særlig ogsaa det ærede Medlem, ere mest vrede over i dette Lovforslag, er den Bestemmelse, at den Ejer, der faar Forbud nedlagt paa Forstranden, ogsaa skal finde sig i at lade være at drive Geschæft med Stenene paa sin egen tørre Strandbred. Det, de ere vrede over, er det Baand, som derved paa lægges Ejeren fri Raadighed. Altsaa kan dog ingen bestride, at det, de holde paa, er, at Ejeren skal have Ret til at røre mere ved Kysten, end vi ville tillade. Det er os, der dobbelt ville frede Kysten, men dem, som slet ikke ville det. (Modsigelse.) Ja, den Betragtning tillader jeg mig at fastholde, og jeg synes, den er saa logisk indlysende, saa den nok skal blive staaende, selv om jeg ikke betvivler, at det ærede Medlem vilde reducere den *in absurdum*, hvis det var ham muligt.

Scavenius: Det er saa stærke Udtryk, som jeg ikke vilde vove at bruge over for et æret Medlem her i Tinget, at reducere hans Argumentation *in absurdum*. Men jeg vil tillade mig at sige, at han ser fejl paa Sagen, han har en fejl Opfattelse af Sagen. Hvad angaar vore Motiver til at modsætte os nogle enkelte Bestemmelser i Loven, da kunne de være, hvad de være ville, jeg skal ikke i dette Øjeblik komme nærmere ind derpaa. Lejlighed i saa Henseende vil jo blive givet mig senere. Men hvad det angaar, at jeg har erklæret, at dette Lovforslag sejler under falsk Flag, at det saa langt fra vil være en Forbedring af den nuværende Lov med Hensyn til Kystsikring, da er det en Sætning, jeg staar ved, og det er let at bevise den; thi en Ejer af en Kyststrækning, hvor der findes betydelige Stenmasser paa Strandbredden, som han har Interesse af at kunne bruge, enten selv eller ved Afhændelse, vil ved dette Lovforslag nødvendigvis forhindres i at fordre Kystsikring. Nødvendigvis; hvis hans Interesser ere saa store, som jeg gaar ud fra, de kunne være, og som de i